

VUURBRON

april 2023

EEN DAG MET
"Ik deed het op
mijn manier"

Partners

Het thuisfront:
een luisterend oor

ORGANISATIE
Vooruitblik 2023:
informatieveiligheid

 VEILIGHEIDSREGIO
IJsselland

Inhoud

- 04 ACTUEEL
- 09 INCIDENT UITGELICHT
- 10 INFORMATIEVEILIGHEID
- 14 COLLEGA'S AAN HET WOORD
- 16 IN BEELD
- 18 DE OEFENING
- 20 VIJF VRAGEN AAN
- 24 IN BEELD
- 26 LUISTEREND OOR
- 28 PARTNERS
- 32 OUT OF OFFICE

Een grote brandweerfamilie

Inmiddels ben ik alweer dertig jaar betrokken bij de Vuurbron. Al ver daarvoor (1985) liep ik met een analoge spiegelreflex en pager met gesproken woord door de omgeving van Nieuwleusen en Zwolle. Ik vind het daarom een hele eer om in de 31ste jaargang van de Vuurbron voorop te komen.

In de eerste jaren was het nieuws uit de korpsen ongeveer 80% van het blad, aangevuld met enkele regionale artikelen. Mede door de komst van alle online kanalen waarop incidenten en overig nieuws uit de posten gedeeld worden veranderde dat. Zwerfende door de regio tijdens korpsavonden, incidenten en andere gebeurtenissen heb ik velen van jullie in de afgelopen jaren mogen ontmoeten. Een grote brandweerfamilie in IJsselland waarmee ik een fijne band heb opgebouwd.

In deze editie lees je onder andere over een grote hulpverlening op de N36 waarbij veel slachtoffers behandeld moesten worden en werd opgeschaald vanuit de regio's

Twente en IJsselland. Ook de aandacht voor de menselijke kant en impact van ernstige incidenten, waarmee het thuisfront ook te maken krijgt, is het lezen waard.

Marcel van Saltbommel, fotograaf/redactielid/correspondent Vuurbron

**Wil jij de volgende column schrijven? Meld je dan aan via vuurbron@vrijsselland.nl*

ondertussen online

COLOFON

De Vuurbron
april 2022
31ste jaargang nummer 1

Magazine van Veiligheidsregio IJsselland

Verschijsning: 4 x per jaar

Hoofd- en eindredactie: team Communicatie

Redactie:

Ellen Kilian
Mariska Kruithof
Janny Nijssingh
Marcel van Saltbommel

Foto-omslag: Marcel van Saltbommel,
gefotografeerd door Wouter van der Sar

Contactpersonen:

Bathmen Alex van de Graaf
Balkbrug vacant
Bergentheim Aad Pouwels

Dalfsen Marcel van Saltbommel
Dedemsvaart Gerard de Haan
Deventer Erwin Brinkhof
Diepenveen vacant
De Krim Harjo Mulder

Giethoorn Michel Smit en Bart Tuin
Genemuiden Age Blok en Lambert
van Dieren

Gramsbergen

Bert Kwant

Hardenberg
Hasselt
Heeten
Heino

Hans Haandrikman
Dicky Kroes
Rudy Alferink
Marcel Kogelman

IJsselmuiden
Kampen
Kuinre
Lemelerveld

vacant
Jonathan Hafkamp
vacant
Ronnie Eilert en Frank
Overgoor
Silvo Maatman

Luttenberg

Nieuwleusen
Olst
Ommen
Oldemarkt

Marcel van Saltbommel
Jan Robert Leerinkson
Matthijs Steen
Kalinka Boers en Angela
Meijerink-Molenboer

Raalte
Slagharen
Staphorst
Steenwijk

Dennis Wilmink
Jan Hendrik Spijkers
vacant
vacant

Vollenhove
Wijhe

Pieter Smit
Jan Robert Leerinkson en
Jasper Hutten
Guusje Hoek
Paul Lammers

Welsum
Wesepe

Zwartsluis
Zwolle

vacant
Marcel van Saltbommel

Adressencoördinatie:

Wijzigingen van adressen en/of nieuwe
medewerkers via vuurbron@vrijsselland.nl

De redactie behoudt zich het recht voor om
artikelen in te korten of journalistiek aan te
passen.

Uitgave door team communicatie van
Veiligheidsregio IJsselland

Kopij voor het volgende nummer
kun je aanleveren bij je contact-
persoon of mailen naar de redactie
via vuurbron@vrijsselland.nl

Vóór 25 mei 2023

INSTAGRAM

SELECTIEDAGEN NIEUWE
MANSCHAPPEN

Tijdens de selectiedagen ontvingen we ruim veertig kandidaten. Met meerdere opdrachten ontdekten kandidaten of het brandweervak bij ze past. De meeste kandidaten kwamen zonder kleerscheuren door de dag en kunnen zich opmaken voor de aanstellingskeuring.

WEBSITE

OEFENEN IN WEEZE

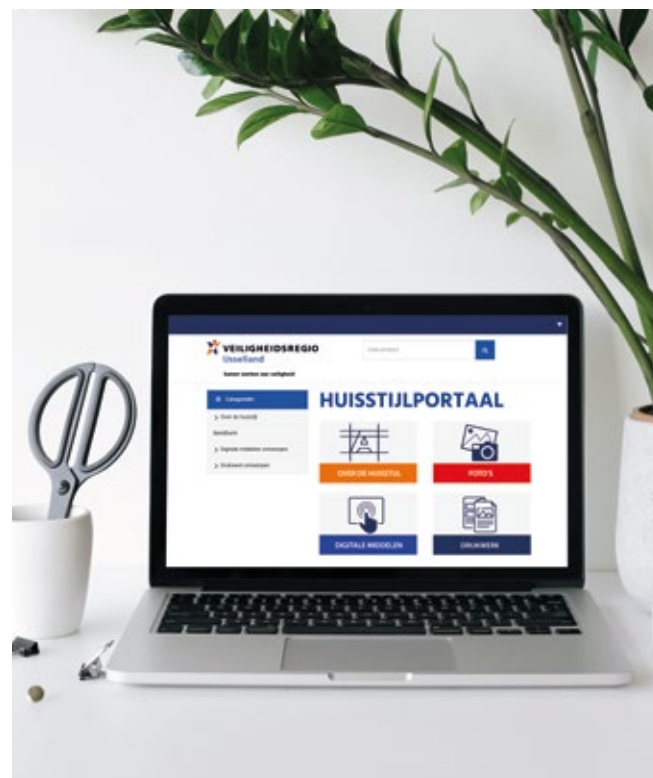
Met behulp van echte scenario's, realistische oefenlocaties en trainingsacteurs beoefenden de Officieren van Dienst hun crisisfunctie bij het oefencentrum in Weeze. Een groep van zo'n 45 mensen reisde vanuit IJsselland naar het Duitse dorpje voor een leerzame tweedaagse.

LINKEDIN

TERUGBLIK OP 2022

Nog geen uur na het afschalen van de crisisorganisatie corona startte weer een nieuwe crisisorganisatie. Vanwege de oorlog in Oekraïne en de vluchtelingenopvang. In het publieksjaarverslag blikken we terug op het afgelopen jaar.

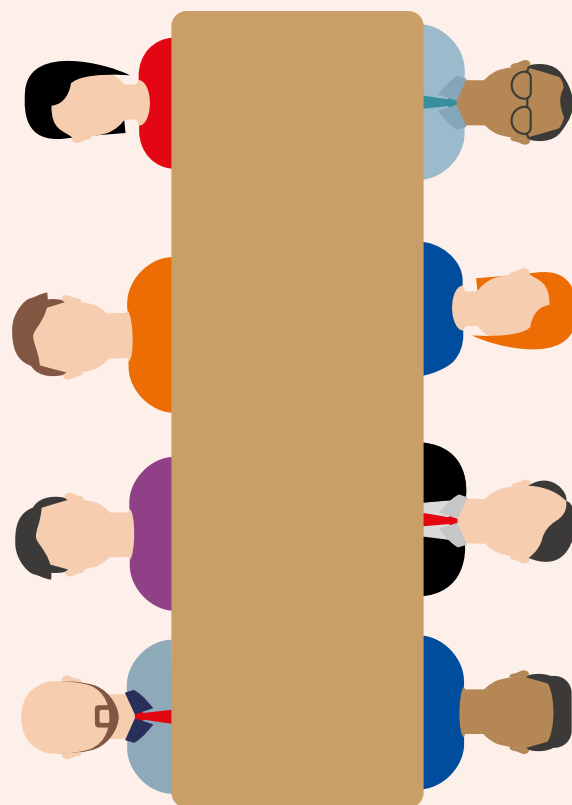
Huisstijlportaal is live

TEKST: HILDE BOS BEELD: HILDE BOS

Het maken van visitekaartjes, posters, uitnodigingen of flyers is nog nooit zo makkelijk geweest dankzij het huisstijlportaal. Hier maak je jouw eigen communicatiemiddelen of download je in een handomdraai foto's uit de beeldbank.

Weten hoe het werkt? Bekijk dan de instructiefilmpjes in het kennisportaal op intranet en ga gelijk aan de slag. Je kunt je ook aanmelden voor de training op 20 april. Hier leer je in een uur tijd hoe het huisstijlportaal werkt en hoe je zelf drukwerk en digitale middelen kunt maken en bestellen. Meld je voor 14 april aan door een mail te sturen naar communicatie@vrijsselland.nl.

Wil je alvast een kijkje nemen in het huisstijlportaal? Ga dan naar huisstijlportaal.vrijsselland.nl of klik op de tegel 'huisstijlportaal' op intranet.

Nieuwe OR

TEKST: KARIN SLAGTER

Eind maart waren de verkiezingen voor de OR. Vanaf 1 april heeft de organisatie een nieuwe OR. Op 18 april is de officiële installatie. Op 11 en 12 mei bereiden de collega's zich tijdens één tweedaagse goed voor op hun (nieuwe) rol als OR-lid. Ze kijken ernaar uit om de komende drie jaar aan de slag te gaan. In de volgende Vuurbron stelt de nieuwe OR zich voor.

De ondernemingsraad vertegenwoordigt het belang van medewerkers van Veiligheidsregio IJsselland. Dit bereiken ze door zichtbaar en herkenbaar te zijn voor zowel personeel als management. Op organisatiethema's haken ze proactief aan en denken ze mee. Vragen? Spreek een OR-lid aan of mail via or@vrijsselland.nl.

Drop je duurzame idee!

TEKST: LINDSEY ELSEENDOORN
BEELD: STOCKFOTO

2023 is omgedoopt tot het Jaar van de Duurzaamheid. Dat betekent dat dit jaar onze duurzame ambities centraal staan. Wij willen een duurzame organisatie zijn en daar hebben we jullie hulp hard bij nodig. Daarom zijn we op zoek naar duurzame ideeën, groot én klein!

Dit jaar geven we in verschillende fases aandacht aan vier thema's: afval, mobiliteit (vervoer), voeding en energie. Heb jij goede ideeën over hoe we bijvoorbeeld meer collega's op de fiets naar het werk krijgen of minder energie kunnen verbruiken op onze kazernes? Drop je idee in de ideeënbus die je vindt op de vier grote kazernes (Kampen, Zwolle, Deventer en Hardenberg) of stuur je idee op naar de digitale ideeënbox via: goedidee@vrijsselland.nl. We rekenen op je!

Alle ideeën worden zorgvuldig bekeken en een aantal wordt natuurlijk uitgevoerd. Er wordt gekeken naar naar uitvoerbaarheid, innovatie en hoeveel het idee ons helpt onze footprint zo klein mogelijk te maken. De ideeën die uitgekozen worden ontvangen een mooie prijs. Dus, waar wacht je nog op?

Brandweerrally

TEKST: LINDA STEENWELLE
BEELD: POST VOLLENHOVE

Op zaterdag 24 juni is het eindelijk weer zover: de Brandweerrally. Deze keer de eer aan post Vollenhove om dit te organiseren. Ga jij de strijd aan samen met jouw team? En winnen jullie die felbegeerde wisseltrofee en eeuwige roem?

Het was drie jaar lang niet mogelijk om de Brandweerrally te organiseren vanwege de coronamaatregelen. Nu het wel weer kan heeft post Vollenhove ontzettend veel zin in deze editie. De voorbereidingen zijn al in volle gang.

Iedereen die bij Veiligheidsregio IJsselland werkt mag meedoen; van kantoor tot repressieve dienst. Je kunt jouw team aanmelden door een mail te sturen naar brandweerrally@vrijsselland.nl. Vermeld in deze mail je teamnaam, de namen van de teamleden (maximaal acht), wie de teamcaptain is en van welke post/team je bent. Er kunnen maximaal twaalf teams mee doen, dus wees er snel bij!

Liever niet meedoen maar wel komen kijken en aanmoedigen? Dat kan natuurlijk! Je blijft op de hoogte van de laatste nieuwtjes via de Facebookpagina van de Brandweerrally.

Na achttien jaar wisseling van ploegleider bij post Raalte

Jos Veltjen: “Ik deed het op mijn manier”

TEKST: JANNY NIJSINGH & LINDA STEENWELLE BEELD: ROAN VAN DAM, STEFAN KEMPER, JOS VELTJEN

Het herhaalt zich een paar keer deze avond in de Raalter brandweerkazerne. We zitten aan tafel met de komende en gaande ploegleider van post Raalte. Jos Veltjen, al ruim dertig jaar lang vergroeid met zijn geliefde brandweerpost, vertelt met de voor hem zo kenmerkende ingetogen passie over het vak, de ontwikkelingen en de toekomst. Dan schiet hem plotsklaps weer iets te binnen en richt hij zich tot Frank, zijn opvolger: “O ja, niet vergeten dat ik je dat ook nog even laat zien.”

We spreken Jos Veltjen en Frank ten Hove in de periode dat ze volop bezig zijn met de overdracht. “Het is tijd voor een wisseling van de wacht”, stelt Jos. “Ik word dit jaar zestig en ben onlangs opa geworden”, voegt hij er trots aan toe. “Daar wil ik tijd voor maken.” Jos was achttien jaar ploegleider. In maart is de commando-overdracht. “Zo heet het officieel. Ach, voor mij is dat eigenlijk niet zo nodig, al die poespas. Ik deed het op mijn manier. Maar goed, het hoort er nu eenmaal bij”, aldus de ogenschijnlijk nuchtere Sallander.

EIGEN WEG VINDEN

Frank hoeft zich er geen zorgen over te maken dat hij het wiel opnieuw moet uitvinden. Jos laat een uitgebreid archief achter. “Je moet nieuwsgierig blijven en alles willen weten. Frank kan alles terugvinden als het nodig is en ik vind het ook wel belangrijk dat hij weet hoe ik over bepaalde zaken dacht. Los daarvan moet hij zijn eigen weg vinden en het helemaal op zijn eigen manier doen.”

De nieuwe ploegleider, melkveehouder van beroep, maakte veertien jaar geleden zijn entree bij de Raalter brandweer. Daarnaast was hij lokaal aanspreekpunt voor vakbekwaamheid (LAV'er). Hij heeft er zin in. “De sfeer bij post Raalte is goed. We hebben het gezellig met elkaar. Het niveau van vakbekwaamheid is goed en je kunt op elkaar bouwen. Er komt als ploegleider wel heel veel op je af merk ik. Vooral veel mailverkeer!” De uitgebreide overdracht helpt, net als de nabijheid van Jos die als adviseur risicobeheersing zijn werkplek in de Raalter kazerne heeft. Daardoor kan hij een aantal taken voor de post blijven doen, zoals koffie bestellen en gebouwgerelateerde zaken regelen. “Superhandig”, vindt Frank. Jos blijft ook bevelvoerder. “Daarvan kunnen we er wel een paar meer gebruiken. Ik heb er nu vijf en één in opleiding. O, nee, ik bedoel natuurlijk; heb jij er vijf...”, verontschuldigt Jos zich met een grijns. Na al die jaren duurt het even om de mindset te veranderen.

ANDERE TIJDEN

De wereld van de brandweer is erg veranderd. Vooral Jos heeft dat van dichtbij meegemaakt. De tijd dat hele gezinnen zaterdagdagen in de kazerne doorbrachten met zagen, timmeren, schilderen en kostuums naaien voor de carnaval, is voorbij. Op de post zijn nu bovendien meerdere activiteiten ondergebracht en is het veel minder ‘ons kent ons’. Ook de ondernemers zijn zo goed als verdwenen uit de ploeg. “Ze hebben geen tijd meer.” Frank: “Nu heb je juist heel veel verschillende soorten beroepen vertegenwoordigd in de ploeg, van ambtenaar tot elektricien, monteur of boer. Zij brengen extra kennis mee die heel goed van pas kan komen bij een inzet.”

Het DNA van de vrijwillige brandweermedewerker heeft door de jaren heen ook een ontwikkeling doorgemaakt. “Het is een afspiegeling van wat in de maatschappij gebeurt. Het komt bijna niet meer voor dat iemand dertig jaar of

langer bij een werkgever blijft. Bij de brandweer zie je dat ook”, zegt Frank. Jos vult aan: “Het is nu echt totaal anders. Niet alleen in Raalte, maar over de hele linie. Vroeger rende je meteen naar de burens als de pieper ging. Die namen de kinderen wel onder hun hoede. Dat is allang geen automatisme meer. Werk buiten de gemeente, sporten, oppassen zijn factoren die daarbij meespelen. Vrijwilligers zijn ook veel kritischer nu, waar ik op zich blij mee ben en ook trots op ben. Ze zijn betrokken en durven in ieder geval hun mond open te trekken. Soms leidt dat tot pittige discussies, maar we komen er wel uit. En als het nodig is moet je als ploegleider je positie even duidelijk maken. Naast elkaar staan als het kan en soms even erboven als het moet. Een kritische houding is goed, maar weet ook dat je nergens een betere werkgever vindt dan Veiligheidsregio IJsselland. De personeelszorg is in alle opzichten goed. Je krijgt echt heel veel kansen aangereikt.”

COMPUTER SAYS NO...

Jos heeft in zijn ploegleidersjaren veel energie gestopt in het motiveren van ‘zijn’ mensen. Dat was vooral in de coronatijd best ingewikkeld, omdat de routine van het oefenen verdween en het aantal uitrukken verminderde. Frank beaamt dat: “Net als een aantal andere posten zijn ook wij in de coronatijd vrijwilligers kwijtgeraakt. Ik denk wel vijf of zes. Ze waren gewend geraakt aan de vrije maandagavond en misten de pager niet.” Echt zonde vindt Jos dat. “Je investeert er in en hoopt natuurlijk dat ze een aantal jaren blijven. Soms is het echt ingewikkeld. Het aantal uitrukken is, mede dankzij onze eigen preventieaanpak, teruggelopen. Als er dan een keer een inzet is in Raalte en de Kazerne Volgorde Tabel (KVT) alarmeert een buurgemeente, omdat de manschappen daar dicht bij de kazerne wonen en er dus eerder kunnen zijn, is dat best moeilijk uit te leggen. Typisch gevalletje ‘Computer says no...’ Wie weet, brengt huisvesting in de toekomst daar verbetering in. We zullen zien.”

AANDACHT VOOR ELKAAR

Gelukkig is de gedrevenheid groot en de onderlinge band sterk. Frank gaat zich er zeker voor inspannen dat dat zo blijft. “Net als dat ik voor de toekomst hoop dat we voldoende personeel hebben, het materieel goed op orde houden en iedereen gezond blijft.” Jos wenst hem daarbij alle succes. “Zoals ik Frank ken, komt dat goed. Het is vooral belangrijk dat je aandacht hebt voor elkaar. Zelf heb ik die

empathiefactor wat minder, helaas. Gelukkig had ik William (van Nieuwenhuijsen, red.) en Evelien (in de Wal, red.) die me daarin ondersteunden. Maar dat wil niet zeggen dat ik geen emotioneel mens ben. Wie me kent, weet dat wel. Ook dat is – ten positieve – veranderd in de brandweerwereld: de aandacht voor de mens in de vorm van nazorg. Je mag je tranen laten zien.” Frank sluit ons gesprek vervolgens af met een dankwoord naar Jos. “Ik bedank Jos voor al zijn inspanningen en de tijd als ploegleider van ons. Ik hoop dat ik en ook de ploeg nog jaren kunnen genieten van zijn taak als brandweerman.”

WEETJES OVER KAZERNE RAALTE:

- Raalte heeft een TAS 2630, een WTS 2660, een HV 2670, een personeelsbus 2680, een veetakel en een opleidings-TAS 1039.
- De vaste oefenavond is op maandag.
- Raalte heeft 26 postleden, waarvan één vrouw. Van de 26 postleden zijn er nog vijf in opleiding tot manschap.
- Post Raalte doet dienst als opleidingscentrum. Drie avonden per week wordt er les gegeven, zowel theorie als praktijk.
- Post Raalte heeft een aantal werkplekken. Deze worden vooral gebruikt door medewerkers van team Beheer & Techniek en Risicobeheersing.
- De postleden zijn lid van de Handcrew. Ze zijn ingezet in Nijverdal en op de Limburgse Peel, beide in de zomer van 2022.
- De regionale voorraad van kazernekleding en onderdelen voor de voertuigen wordt vanuit Raalte beheerd door team Beheer en Techniek.
- Het magazine Roalter Wind heeft laatst meegekeken op een oefenavond. Ze schreven daar een heel leuk artikel over. Die vind je in het nieuwsoverzicht op brandweer.nl/ijsseiland.
- In 2022 had Raalte 99 uitrukken. Nu in 2023 staat de teller op ruim 20 (januari en februari).
- Op 3 juni 2023 organiseert post Raalte een 112-dag.

Dubbele frontale aanrijding op N36

TEKST: HILDE BOS BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

‘Negen gewonden bij ongeval op N36 nabij Beerze.’ Zo luidden de eerste krantenkoppen slechts enkele uren na de dubbele frontale botsing met vier voertuigen. Het ging om twee frontale aanrijdingen op 200 meter afstand van elkaar, maar met dezelfde oorzaak. Het is een incident met impact. Niet vanwege de bijzondere omstandigheden of implicaties, maar door de omvang. Maar liefst acht ambulances zijn ingezet en er waren negen slachtoffers, waarvan gelukkig geen doden. Een flinke uitdaging dus voor de geneeskundige hulpverlening in de crisisorganisatie.

EEN BEROEMDE WEG VOOR ONGEVALLEN

Roger Weimar was de officier van dienst geneeskundig (OvD-G) op 16 december 2022 toen het ongeval plaatsvond. Hij was op dat moment in Zwolle, een flinke dertig minuten rijden naar het incident. Maar dat is niet het enige dat Roger tegenwerkte, hij werd namelijk niet gealarmeerd. “De meldkamer had meegekregen dat er een ongeval was, maar dat het qua slachtoffers erg leek mee te vallen. Er waren dus geen of lichtgewonden en dat is iets waarbij ik niet ingezet hoeft te worden. Toevallig keek ik op P2000 (een mo-

nitor voor alle 112 meldingen in heel Nederland) en zag ik dat het ging om een ongeval op de N36, een beruchte weg wat ongevallen betreft. Ik zag daarna ook dat de brandweer had opgeschaald naar grote hulpverlening, terwijl ik niet was gealarmeerd. Dus ik stond paraat en was klaar om de auto in te stappen op weg naar het incident. Kort nadat de eerste twee ambulances bij het ongeval waren aangekomen, werd ook ik gealarmeerd. Er was meer aan de hand dan we op basis van de melding dachten. Er waren meer slachtoffers met mogelijk ernstig letsel en een mogelijke beknelling.”

OVERVALLEN DOOR DE OMVANG EN DE ERNST

Veertig minuten nadat de dubbele frontale botsing had plaatsgevonden komt Roger aan bij het incident. Inmiddels zijn er nog vijf andere ambulances onderweg naar het incident en is er een traumaheli ingeschakeld. Het eerste dat hij doet wanneer hij ter plaatse is, is het beeld vormen. Hiermee inventariseert hij wat er gebeurd is, hoeveel gewonden er zijn, hoeveel ambulances zijn ingezet en welke acties er op dit moment ondernomen worden. Normaal is de beeldvorming een taak van de eerste ambulance en wordt ook wel 'command & control' genoemd. In dit geval konden zij dit niet doen omdat ze bij aankomst zagen dat slachtoffers direct medische hulpverlening nodig hadden. Ze waren net als ik en de meldkamer overvallen door de omvang en de ernst van het incident."

RECHT OP LETSEL

"Bij de eerste beeldvorming kreeg ik snel een goede terugkoppeling van het team dat als eerste ter plaatse was. Bijzonder was dat er een gezin betrokken was bij het ongeval dat in het eerste opzicht met de schrik leek te zijn vrijgekomen. Omdat het ging ging om een hoogenergetisch ongeval hebben de betrokkenen 'recht op letsel'. Dit betekent dat er theoretisch gezien kans is op inwendig letsel en dat zij ter

controle naar het ziekenhuis gebracht moesten worden. Dit vond plaats aan de andere kant van het incident, zo'n 200 meter verder en niet zichtbaar voor mij." Later bleek dat het gezin nog niet naar het ziekenhuis was gebracht. Toen de hulpverleners van de vijfde ambulance ter plaatse een controlerondje liep, kwamen zij hierachter. Het gezin zou met de bijstandsambulance uit de regio Twente naar het ziekenhuis in Enschede gebracht worden, maar er werd vanuit Twente opgeschaald om het gezin met individuele ambulances naar het ziekenhuis te brengen. "Door de grote afstand en de mist kon ik niet zien wat er aan de andere zijde van het ongeval gebeurde. Doordat ik als Ovd-G veel moet overleggen met de officieren van dienst van de andere hulpdiensten, kon ik moeilijk naar de andere kant voor het vormen van een beeld terwijl ik tegelijkertijd acties moet uitzetten. Hoewel het opschalen voor meer ambulances normaliter mijn taak is, heeft het in dit geval goed uitgepakt. Dit laat maar zien hoe belangrijk onderlinge communicatie is."

GRIP OP DE SITUATIE

Al snel kreeg Roger meer grip op de situatie en kon hij zijn taken als Ovd-G goed uitvoeren. "Na de lastige start zorgde ik voor de opvanglocaties van de slachtoffers bij verschillende ziekenhuizen in de buurt. Vanwege de medische behandelcapaciteit werden er slachtoffers naar Zwolle, Enschede en

Hardenberg gebracht. De eerdere gealarmeerde traumaheli's uit Groningen en Rheine (Duitsland) werden geannuleerd. Vanwege de mist hadden zij aangegeven met de auto te komen. Door de lange aanrijtijd en de beperkt medische noodzaak had ik ervoor gekozen om dit te annuleren."

OP HET VERKEERDE BEEN GEZET

Terugkijkend op de inzet geeft Roger aan dat het met horten en stoten ging: "Door een melding word je op het verkeerde been gezet, waardoor je vanaf de start achter de feiten aanloopt. Pas later liep het goed en dan ben ik ook weer trots op de expertise van de hulpverleners en samenwerking tussen de hulpdiensten onderling en met meldkamer. In maart 2023 krijgen we als Ovd-G ook LiveOP X, een systeem om snel multidisciplinair incidentinformatie uit te wisselen. Dit gaat ons naar verwachting goed helpen met de beeldvorming en het uitwisselen van informatie met de andere hulpdiensten."

Vooruitblik 2023: informatieveiligheid

TEKST: JEROEN ALTORF EN LINDSEY ELSEENDOORN BEELD: MANDY GEERTS

Het aankomende jaar staat er veel te gebeuren op het gebied van informatieveiligheid. Alles om ervoor te zorgen dat de digitale deur zoveel mogelijk dicht blijft. En om te voldoen aan de Baseline Informatiebeveiliging Overheid (BIO) voor alle overheden. Dit doen we onder andere door updates uit te voeren, extra beveiligingsstappen in te bouwen en te kijken naar wie toegang heeft tot welke informatie. Wat jij daar als gebruiker van gaat merken? We nemen je mee in de ontwikkelingen van dit jaar.

TWEE-FACTOR-AUTHENTICATIE (2FA)

Sterke en complexe wachtwoorden, waar is dit nu eigenlijk voor nodig? Voor de meesten zal het geen geheim zijn dat een wachtwoord zoals welkom01 of brandweer01 voor een hacker snel en eenvoudig te raden is. Een wachtwoord met minimaal 9 tekens, cijfers gecombineerd met hoofdletters, kleine letters en symbolen, is nodig om veilig te zijn. Ook moet je het wachtwoord regelmatig veranderen om de kans dat deze gekraakt wordt verder te verkleinen.

Naast kraken proberen hackers ook via phishingmail een wachtwoord te achterhalen of via gelekte gegevens. Daarom is er een extra beveiligingsstap nodig. Met twee-factor-authenticatie (ook wel MFA), realiseren we die stap door naast met je login en wachtwoord ook met een eenmalige code (verificatie) te bevestigen dat jij degene bent die inlogt. Dit zorgt ervoor dat je account goed beveiligd is.

LOGISCHE TOEGANG

Wie heeft inzicht in en mag gebruik maken van gegevens in bepaalde applicaties, daar gaat logische toegang over. Omdat sommige informatie vertrouwelijk, betrouwbaar of integer moet zijn, is het niet wenselijk dat iedereen alle rechten heeft om alle informatie in te zien of te bewerken. Door niet iedereen alle rechten te geven wordt het risico's op een informatiebeveiligingsincident of een privacy incident kleiner.

VERTROUWDE GEBRUIKERSAPPARATEN

Tegenwoordig maken veel apparaten gebruik van internet, denk aan alle slimme apparatuur die we gebruiken. Om ons netwerk veilig te houden is het van belang dat de apparaten die zich op het netwerk begeven, aan bepaalde regels voldoen. Als ze aan alle regels voldoen, worden ze beschouwd als vertrouwd gebruikersapparaat en heeft de gebruiker via dat apparaat volledig toegang tot het netwerk.

‘Omdat sommige informatie vertrouwelijk, betrouwbaar of integer moet zijn, is het niet wenselijk dat iedereen alle rechten heeft om alle informatie in te zien of te bewerken.’

KWARTAAL 1

KWARTAAL 2

Twee-factor-authenticatie (2FA)

- Inloggen in twee stappen via je wachtwoord en je mobiel
- Wachtwoordeisen veranderen
- Elke zes maanden je wachtwoord veranderen

KWARTAAL 3

Logische toegang

- Wie heeft inzicht in en mag gebruik maken van gegevens
- Gaat over alle applicaties die we in de organisatie gebruiken
- Periodieke controles en beheer

KWARTAAL 4

Vertrouwde gebruikersapparaten

- Welke gebruikersapparaten mag je wel en niet gebruiken
- Rechten op vertrouwde versus niet vertrouwde apparaten

**Onze informatieveiligheid,
ook jouw verantwoordelijkheid**

TEKST: ANNEMARIE HENZEN BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL EN WOUTER VAN DER SAR

De brandweer maakt op dit moment gebruik van sleutelkluisen en sleutelbuizen om zo snel mogelijk een gebouw in te kunnen. Een sleutelkluis is een kluis met hierin de toegangssleutel en is gevestigd aan de buitenkant van een gebouw. De sleutelkluis kan met een hoofdsleutel, die in bezit is van de brandweer, geopend worden. Brandweer Nederland adviseert om de verantwoordelijkheid voor 'toetreding tot gebouwen en terreinen' bij de eigenaar of gebruiker terug te leggen.

Didier Claessen, adviseur risicobeheersing en projectleider sleutelkluisen

"Als je hulp nodig hebt van de brandweer dan komen we natuurlijk zo snel mogelijk. In IJsselland volgen we het advies van Brandweer Nederland op en vragen we gebouweigenaren om zelf maatregelen te nemen vóór 1 juni 2027. Verplichte en niet-verplichte abonnees kregen daarom van ons een brief waarin verschillende toegangsalternatieven staan. De verbinding tussen Risicobeheersing en Incidentbestrijding vind ik interessant. We willen vanuit Risicobeheersing de uitrukorganisatie voorbereiden en ondersteunen bij calamiteiten. Daar ligt de kracht om in de voorfase voor de ploegen zo veel mogelijk obstakels weg te nemen. Vanuit de Oost5 regio's versterken we elkaar, maar je merkt dat elke regio andere werkwijzen kent en daar ligt de uitdaging om elkaar te vinden. We delen dilemma's met elkaar. Bijvoorbeeld hoe we communiceren en handelingsperspectieven samen brengen tot één goede procedure. Ik krijg de vrijheid van mijn leidinggevende om hier mijn eigen invulling aan te geven en dat werkt erg prettig."

Boudewijn Postma, medewerker operationele voorbereiding

"Aandachtskaart 1.04 in Handboek VRIJsselland gaat over toetreding van woningen en/of ruimtes die voor bewoning bestemd zijn. Er komt een tweede kaart die gaat over het binnentreden van ruimten of gebouwen/ bouwwerken die niet bestemd zijn voor bewoning. Volgens de wet is er namelijk een groot verschil tussen beide, omdat wonen onder hoge bescherming valt. Je mag niet zomaar in een woning van mensen binnenlopen. Dit is in verband met privacy. Als je dat als brandweer of andere hulpdienst wel doet, dan moet er een goede reden zijn. Zoals een direct gevaar voor mens en dier of bij een vermoeden van een incident. Verder moet er ook rekening gehouden met de aansprakelijkheid bij door de brandweer gemaakte schade. De spelregels voor het binnentreden van panden worden in deze aandachtskaarten zo goed mogelijk verwoord. Vooral met de veranderingen in de toegang de komende jaren. Houd daarom ook LiveOP X in de gaten, want daarin vind je altijd de laatste updates."

Martijn Bos, projectleider techniek Zorggroep Solis

"We waren verrast door de brief dat sleutelkluisen eraf gingen. De afgelopen jaren hadden we al goed contact met de brandweer. Ook aan de voorkant en niet alleen tijdens een uitruk. Met Didier zijn we voor onder andere PW Jansen, één van onze zeven locaties, in gesprek gegaan over goede oplossingen. Wat is er bijvoorbeeld mogelijk met de huidige installatie. Onze BHV is altijd aanwezig, maar die wil je niet belasten met het openen van deuren. Liever zoek je daarvoor een technische oplossing. Verder zitten de binnendeuren ook op slot. Hiervoor zijn we op zoek naar een oplossing middels een sleutelkluisje dat naast het geografisch paneel komt te hangen. Het is een uitdaging, de Solis locaties zijn niet allemaal hetzelfde en er zijn verschillende pandeigenaren. Het is fijn om met de brandweer steeds weer af te kunnen stemmen over onze plannen en maatregelen."

Grote oefening zaal Kisteman Staphorst

Uitslaande boerderijbrand in Staphorst

Middelbrand in Dalfsen

Grote brand bij camperbedrijf in Dalfsen

Grote brand in Vilsteren

Grote brand in binnenstad Deventer

Politiestudenten bij de brandweer

TIJDENS

Na alarmering rijden de tankautospuiter en autoladder naar de brandweeringang aan de zijkant van het ziekenhuis. Opgewacht door de BHV-medewerker ontvangen zij hun eerste briefing. Om de ruimten zo schoon mogelijk te houden, kleden de collega's zich om in een overall en OK-muts. Bij een werkelijke inzet gaat de ploeg uiteraard met volledige bepakking naar binnen. Situatie: een 43-jarige dame van zo'n 132 kilo die geopereerd wordt onder narcose. Op haar (hybride) OK, de enige met een vast bed, ontstaat ernstige rookontwikkeling uit de zuil met chirurgische apparatuur. Het personeel verlaat door dikke rook direct de OK en de patiënt blijft achter. De ploeg zet in op redding van het slachtoffer in continu overleg met de BHV-organisatie.

'Tijdens het piekmoment zijn alle OK's bezet, dus dan zijn er maximaal 150 mensen op de afdeling'

ACHTERAF

Na een korte maar krachtige oefening evalueren ploeg en BHV. Bevelvoerder Maarten: "De complexiteit van dit incident vraagt een goede samenwerking tussen BHV en brandweer om ons inzetplan helder en doeltreffend te krijgen. Gezien de gebruiksfunctie van het gebouw en de daadwerkelijke rookontwikkeling heb ik tijdens het aanrijden opgeschaald naar middelbrand. Dit incident telt meerdere klussen die wij als ploeg niet alleen af kunnen." Oefenleider Geert tipt het gebruik van kleine blusmiddelen: "Blijf een afweging maken in tijd en effectiviteit. Het gebruik van een o-bundel kan je hier mogelijk belemmeren." Van beide kanten kwamen veel nieuwe inzichten, met name tijdens de opvolgende rondleiding bij de twaalf OK's. BHV'er Peter: "Tijdens het piekmoment zijn alle OK's bezet, dus dan zijn er maximaal 150 mensen op de afdeling. Voor ons is het dus ook goed om te weten welke handelingen wij moeten doen en welke de brandweer ons uit handen neemt."

Rook in het Deventer Ziekenhuis

TEKST: ANNEMARIE HENZEN BEELD: ROAN VAN DAM

Voor brandweerploegen is het bijna onmogelijk om alles te weten van het verzorgingsgebied. Vaak worden bepaalde locaties alleen bezocht bij een alarmering. Op basis van incident-evaluaties is het noodzakelijk gebleken om meer kennis over het verzorgingsgebied te krijgen. Op 28 februari, 1 en 2 maart oefenden de uitrukploegen, dagdienst en samen met de BHV-organisatie in het Deventer Ziekenhuis.

VOORAF

Didier Claessen, oefenleider en adviseur risicobeheersing vertelt: "Het risicobeheersingsprogramma 'Attentie Brandweer Deventer' geeft de uitrukdienst actuele informatie over het eigen verzorgingsgebied. Een brand op de afdeling van de operatiekamers brengt specifieke gevaren en uitdagingen met zich mee. De aanwezigheid van zuurstof, radiologie en andere medische instrumenten maken dit een 'afwijkende' omgeving voor de brandweer. De brandweer is voor een goede bestrijding van een incident afhankelijk van deskundigen ter plaatse. Het accent van de oefening ligt daarom met name op objectoriëntatie en de samenwerking tussen Brandweer, BHV, OK en andere deskundigen."

Vincent Hondman

duikinstructeur Deventer

Jan van der Steege

duikinstructeur Zwolle

TEKST: LAURA BURGMAN BEELD: MARCEL VAN SALTBOOMMEL

De kazernes in Deventer en Zwolle hebben nieuwe waterongevallenwagens (wo's) en duikapparatuur. Op woensdag 22 februari werden de voertuigen en apparatuur officieel overgedragen aan de collega's uit Deventer en Zwolle. Eindgebruikers Vincent Hondman, duikinstructeur Deventer, en Jan van der Steege, duikinstructeur Zwolle, waren vanaf het begin betrokken.

1 HOE HEBBEN JULLIE DE SAMENWERKING ERVAREN?

Vincent: "De samenwerking tussen beide posten was heel positief, twee weten meer dan een. We hebben onze plus- en minpunten samengevoegd en daardoor staat er nu een mooi product waar we trots op mogen zijn."
Jan: "Dit project heeft onze posten weer een stukje dichter bij elkaar gebracht."

2 WELKE DILEMMA'S KWAMEN JULLIE TEGEN?

"De haspel voor de duikapparatuur," zeggen de mannen direct. **Vincent:** "Onze wens was een haspel om de lijnen op te rollen, een stuk efficiënter in gebruik. Helaas mocht dat niet vanwege wet- en regelgeving. Heel jammer, want anders was het echt perfect." **Jan:** "Dat was inderdaad frustrerend. Het duurde ook lang voor er duidelijkheid was, daardoor liepen we vertraging op."

3 WAT IS HET VOORDEEL VAN DEZELFDE APPARATUUR EN VOERTUIGEN IN DEVENTER EN ZWOLLE?

Jan: "Het is ideaal. We kunnen makkelijker uitwisselen, en een van de oude wo's wordt omgebouwd waardoor we nu ook een reservevoertuig hebben. Zo kunnen we beter operationeel blijven en hebben we meer ruimte om bijvoorbeeld te oefenen." **Vincent:** "Collega's kunnen nu ook op beide posten ingezet worden voor duiktaken, dat heeft een grote meerwaarde."

4 WAT VINDEN JULLIE VAN DE NIEUWE FEATURES (CAMERA, LAAD-LOSSYSTEEM) EN DE TOEKOMSTBESTENDIGHEID?

Jan: "Het laad- en lossysteem van de wo's is een hele goede arbotechnisch verantwoorde oplossing. Ook de camera om vanaf de kant mee te kijken met de duiker is een voordeel. In overleg met de duiker kunnen we zelf foto's en video's maken, maar dat gebeurt niet standaard." **Vincent:** "We hebben bluetooth headsets waardoor we een stuk vrijer zijn, voorheen waren deze bedraad. Natuurlijk moeten we nu vooral gaan ervaren, finetunen en werkafspraken maken."

Vincent: "Het is natuurlijk lastig om in de toekomst te kijken, maar ik denk dat we het maximale eruit hebben gehaald." **Jan:** "Het grote voordeel is dat de leverancier van de communicatieapparatuur, SeaScape, alles zelf ontwikkelt en produceert. Daardoor hebben ze de juiste expertise in huis en kunnen ze goed inspelen op nieuwe ontwikkelingen." **Vincent:** "Er is nu bijvoorbeeld een DMS-systeem in ontwikkeling. Een systeem dat alles van de duiker bijhoudt, de diepte, duikduur, enz. Dat gebeurt nu nog handmatig. De basis zit al op onze apparatuur en kan als het klaar is, zo ingesteld worden."

"We mogen trots zijn op wat er staat."

5 HOE ZIJN DE EERSTE ERVARINGEN?

Vincent: "Heel positief. Nieuwe dingen zijn natuurlijk altijd leuk, maar we moeten ook kritisch zijn. Daardoor kunnen we alles goed finetunen." **Jan:** "Het is een mooi systeem, er komen altijd aandachtspunten uit en dat is ook goed. We mogen trots zijn op wat er staat."

Plezier in het werk

TEKST: ELLEN KILIAN BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMMEL

Op een rustige avond aan de Marsweg heb ik een gesprek met Hildert (53), zijn zoon Simon (24) en zijn schoonzus Diana (57) Inkelaar. Hildert en Simon zijn vrijwilliger in Zwolle en Simon is daarnaast ook kersverse beroeps. Diana is managementassistente bij team Risicobeheersing, officier van dienst communicatie en lid van het Team Collegiale Opvang.

Hildert is in de familie begonnen met de brandweer. Hij had al jong interesse en kende wat mensen bij de brandweer. Na wat rondvragen volgde een sollicitatieformulier, een selectie inclusief nachtelijke tocht en dat alles is komende zomer alweer dertig jaar geleden. Hij is manschap en dat bevalt goed. Hij heeft een eigen bloemenzaak en vindt de brandweer een fijne afwisseling. Simon heeft het van zijn vader meegekregen maar ook van de zonen van Diana: Martin en Robert. Ze hebben samen bij de jeugdbrandweer gezeten. Diana werkte toen bij de regionale brandweer en deed de communicatie in het Regionaal Operationeel Team bij incidenten. Toen dat werk afnam wilde ze graag iets operationeels blijven doen. Voor team Staf & Beleid ondersteunde ze de collega's van Communicatie. Toen de vacature voor woordvoerder voorbij kwam was de keuze snel gemaakt.

DIANA ZIEN WE WEL OP TV

Ze zien elkaar regelmatig bij verjaardagen en andere familiemomenten. Dan gaat het ook over de brandweer. Hildert hoort zo van Diana over grotere incidenten en wat daar allemaal bij komt kijken. Bij Simon en Hildert thuis proberen ze niet teveel over de brandweer te praten. Hildert heeft nog een zoon thuis en die heeft geen brandweerambities. Simon en Hildert zitten niet in dezelfde ploeg. Een enkele keer hebben ze wel een dienst samen, bijvoorbeeld afgelopen jaarwisseling. Maar bij een incident hebben ze Diana nog niet gezien. Wel op televisie.

JE BLUSPAK BESCHERMT

Zijn eerste brand kan Hildert zich nog wel herinneren; een keukenbrand in Berkum. Hij was nog niet klaar met zijn opleiding maar mocht de brand al wel blussen. Een ander incident dat hij nog niet is vergeten is, is een woningbrand met een dodelijk slachtoffer uit zijn eigen buurt. Dat zijn wel dingen die je bijblijven. Ook Simon kan zich zijn eerste inzet herinneren: assistentie ambulance. Een oude man lag door een epileptische aanval achter een voordeur waardoor deze niet meer open kon. Ook de stalbrand in Zalk afgelopen Kerst is hem bijgebleven. Diana was vrij recent betrokken bij het dodelijk ongeval op de A28, ze had toen piket als woordvoerder. Daar heeft ze de lessen van TCO (Team Collegiale Opvang) goed toegepast: 'Wat je niet moet zien, moet je ook niet naar kijken'. Verder merken ze alle drie dat je bluspak een soort mentale weerbaarheid biedt. Tijdens een klus, in je bluspak, kun je meer hebben dan wanneer je er in je T-shirt bij staat te kijken. Gelukkig is er vanuit TCO steeds meer aandacht voor de verwerking van ingrijpende gebeurtenissen.

HOBBY UITOEFENEN

Ondanks de soms heftige incidenten vinden ze het alle drie vooral ook leuk. Spanning, afwisseling en werken in een team. Hildert heeft nog steeds contact met de collega's van de voormalige post Berkum. Dat was een hele zelfstandige post en is nu een echte vriendengroep waar het inmiddels bijna niet meer over de brandweer gaat. En Simon gaat straks niet naar de kazerne voor zijn werk maar om zijn hobby uit te oefenen. Op diezelfde kazerne haalt Diana elke werkdag plezier uit de afwisseling tussen haar werk bij team Risicobeheersing, TCO en haar rol in de crisisorganisatie.

Rondvaartboot zinkt in stadsgracht Zwolle

IBGS-inzet, metingen verrichten in container Heino

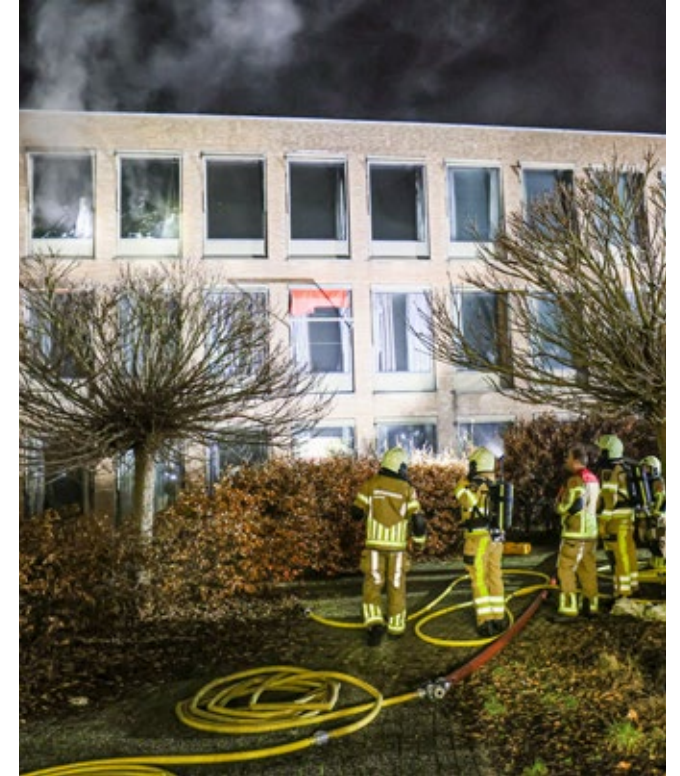
Grote brand in Laag Zuthem

Trein botst tegen tractor in Staphorst

Zeer grote brand in voormalig ziekenhuis Deventer

Grote brand De Velde in Zwartsluis

Luisterend oor

TEKST: ANNEMARIE HENZEN BEELD: MARCEL VAN SALTBOOM EN ROAN VAN DAM

Hoe gaat het met je? Op die vraag heb je soms zelf niet eens het antwoord. Het is dan prettig als je je verhaal kwijt kunt. Of dat een ander je even in de gaten houdt. Zowel op het werk als thuis.

In augustus vorig jaar werd de ploeg van Hendrik Timmerman geconfronteerd met een heftig ongeval waarbij jonge inwoners het slachtoffer waren. Hoewel het Team Collegiale Opvang (TCO) meteen werd gealarmeerd en de gesprekken voerde, ging Hendrik later ook nog een keer het gesprek met zijn ploegleden aan: "We zaten 's morgens na het incident bij elkaar met alle disciplines en 's avonds alleen met

de ploeg. Twee weken daarna ging ik heel laagdrempelig bij collega's thuis in bijzijn van partner of familie het gesprek aan. Het thuisfront gaf dan bijvoorbeeld aan dat de collega de eerste paar dagen bijvoorbeeld wel stil was. Samen kijk je of mensen nog wat extra nodig hebben en daar is niet één standaard aanpak voor. Het kost echt tijd om dergelijke incidenten te verwerken. Ik zat na drie weken 'pas' weer in de normale modus en voerde daarvoor ook gesprekken met mijn teamleider, de dienstdoende officier van dienst en TCO. Ook het gesprek met familieleden van de slachtoffers, waarbij ploegleden vrijblijvend konden aansluiten, heeft geholpen bij de verwerking."

IMPULS AAN MENTALE VEERKRACHT

De organisatie wil dit jaar een impuls geven aan het onderwerp mentale veerkracht. Het team collegiale opvang (TCO) is daarin een waardevol onderdeel. Wim Kanis, oud-leidinggevende bij de politie, en ploegleider Hans Striekwold maken een inventarisatie van wat er op dit vlak al gebeurt,

zowel binnen onze organisatie als daarbuiten. Ook om duidelijk te krijgen wat wensen zijn van de collega's rondom opvang en nazorg. Door de mooie gesprekken die gevoerd gaan worden, ontstaat er al een hoger bewustzijn bij collega's over hun mentale welzijn én dat van hun collega's. Hans vertelt: "Door het NIPV zijn vier promotieonderzoeken uitgevoerd en die hebben directe verbinding met ons project. Het wetenschappelijk onderzoek geeft ons handvatten en richting om de gesprekken met collega's uit de regio in te vullen. Het is fijn om te merken dat er op de werkvloer positief gereageerd wordt op de keuze van het MT om een extra impuls te geven aan mentale veerkracht. Wim en ik zijn ontzettend benieuwd naar de verhalen en ervaringen die er binnen onze veiligheidsregio zijn."

HOE GAAT HET MET JE?

Wat er in je privéleven gebeurt neem je (onbewust) mee naar je werk en andersom. Een scheiding, geldzorgen, pesten of even niet meer goed weten hoe je verder moet kunnen impact hebben op je werk. Binnen de organisatie zijn er inmiddels verschillende manieren om je te laten helpen. Evelien Baas is HRM-adviseur en coach: "De interne coachpool is

er om een luisterend oor te bieden. Iedere coach heeft zijn of haar eigen specialiteit. Soms is even wandelen al voldoende om weer verder te kunnen. De inhoud van de gesprekken tussen jou en coach zijn vertrouwelijk en worden niet gedeeld met je leidinggevende. De leidinggevende wordt wel betrokken bij de werkafspraken die je met je coach maakt en vastlegt over de coaching. Ook buiten de organisatie, bijvoorbeeld via Talentenregio, kun je gebruikmaken van coaches. En stel elkaar als collega's ook regelmatig de vraag: hoe gaat het met je?"

GELDZORGEN

Eén op de vijf huishoudens komt in de problemen door de snel stijgende inflatie en explosief gestegen energieprijzen. Geldzorgen kunnen zich uiten in bijvoorbeeld stress, slapeloosheid, spanningen, fysieke klachten als verhoogde bloeddruk, hoofdpijn, concentratieverlies of depressieve gevoelens. Ook daarin is het belangrijk dat je hulp zoekt en praat over je zorgen. Samen met je leidinggevende, HRM of de bedrijfsarts kun je stappen nemen. Een cursus omgaan met je financiën kan bijvoorbeeld al helpen.

Kom je er achter dat jij of een collega vast dreigt te lopen in verwerking van een of meerdere incidenten? Ga daar dan over in gesprek met je ploeg- of teamleider of bel met het nieuwe piketnummer (088-1197760) van het Team Collegiale Opvang (TCO). Je krijgt dan altijd een van de coördinatoren aan de lijn. Meer informatie over opvang en nazorg vind je in het kennisportaal op intranet. Ook de interne coachpool kun je daar vinden. Nodig TCO ook eens uit op je oefenavond om meer uitleg te krijgen over hun werkwijze.

^ Mathilde Barten, Eultie Mulder-Veijer

Het thuisfront: een luisterend oor

TEKST: ANNEMARIE HENZEN BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Brandweercollega's zijn ook echtgenoten, ouders, broers of zussen en geliefden. Op wie kunnen zij terugvallen als zij thuiskomen na een incident? Twee familieleden van de Staphorster brandweerploeg vertellen over de impact op hun gezinnen.

MATHILDE BARTEN

"Eind mei is mijn broer klaar met de opleiding. Niemand in de familie werkt bij de brandweer, maar hij wilde graag meer actie en uitdaging. Het klinkt stoer, maar hij wist ook dat je heftige dingen mee gaat maken. Het ongeval in augustus, maar ook een eerdere reanimatie hakten er wel in. Mijn moeder ving hem thuis op na het ongeval in augustus en ik sprak hem een paar dagen later. Hij doet gelukkig gelijk zijn verhaal bij ons thuis. Ook vond hij de nazorg vanuit TCO destijds fijn, net als de gesprekken met de nabestaanden en betrokkenen. Vóór zijn start bij de brandweer zei ik hem dat ik de echte details van een incident liever niet wil horen en daar houdt hij gelukkig rekening mee. Als 's nachts de pieper gaat, word ik daar wel wakker van. Je hoort hem weggaan en met de deuren knallen. Ik kijk dan altijd even wat voor melding het is, meestal draai ik me daarna gelijk weer om. Omdat Staphorst een hechte gemeenschap is, zie je snel foto's in appgroepen voorbij komen. Het is soms best confronterend dat zoiets zich zo snel verspreidt. Maar bij bijvoorbeeld het treinongeval begin januari luchtte het wel erg op, omdat je dan ziet dat er geen persoonlijk letsel was. Het is als thuisfront belangrijk om geen oordeel te hebben. Als ze maar hun verhaal kunnen doen. Ook als ze drie keer hetzelfde vertellen."

EULTIE MULDER-VEIJER

"Toen onze jongste zoon werd geboren kwam de toenmalig commandant langs om te vragen of mijn man bij de brandweer wilde. Bijna twintig jaar later startte onze nog thuiswonende middelste zoon met zijn opleiding tot manschap. Mijn man deed altijd al zijn verhalen na inzetten. Dat vond en vind ik zelf ook belangrijk. Vooral bij ernstige incidenten wacht ik hem thuis op. Het incident in augustus hakte er flink in voor mijn man maar ook voor onze zoon. Zij waren allebei hiervoor opgepiept. Ik vond het goed dat er meteen nazorg was voor de ploeg en dat ploegleider Hendrik na enkele weken persoonlijk langskwam om met ons te praten. Zo'n ernstig incident heeft een behoorlijk impact, zeker als het om bekenden uit het dorp gaat. Om acht uur 's ochtends was er al van alles op het nieuws te zien en in het dorp te horen. Ik vind dat niet passend hoe snel de media gaat terwijl mijn man en zoon nog thuis moesten komen. Als partner en moeder probeer ik er voor de mannen te zijn. Je stelt je er op in dat ze langer weg zijn bij bepaalde incidenten. Vroeger had dat wel impact op ons jonge gezin. Als het thuisfront er minder voor open staat, denk ik dat het toch lastiger en zwaarder voor de mannen en vrouwen is. Begrip voor wat ze meemaken en het verhaal aanhoren is dan wel het minste wat je kunt doen."

Veilig gebruik droogijs

TEKST: ANNEMARIE HENZEN

BEELD: MIKE HAERLMAN

Droogijs wordt tijdens oefeningen gebruikt om gevaarlijke stoffen na te bootsen. In een vat met water en zeepsop wordt droogijs toegevoegd. Resultaat: de vloeistof borrelt en schuimt eruit. Bij een oefening met gaspakdragers in Gelderland-Zuid bleek dat het gebruik van droogijs niet zonder gevaar is.

De opdracht voor de gaspakdragers was om een in aarde geabsorbeerde vloeistofplas op te scheppen en in een 200 liter vat te doen. Bij de eerste oefening ging dit probleemloos. Terwijl de tweede gaspakploeg de plas in het vat aan het overscheppen was, werd er door de oefenleider nog een schepje droogijs in het vat gedaan zodat daar een duidelijk zichtbare witte nevel uit zou komen tijdens de werkzaamheden. Ook nu weer sloot de gaspakploeg het vat met de klemband. Enkele seconden nadat het vat gesloten was, hoorde de waarnemer een sissend geluid uit het vat komen. Om de druk af te laten maakte de oefenleider de klemband direct voorzichtig los. Daarbij schoten de deksel en de klemband echter met een plof enkele meters omhoog en landden deze enkele meters verderop zonder een van de aanwezigen te raken.

Om dit soort incidenten te voorkomen belt Mike Haerlman, medewerker vakbekwaamheid, altijd met de besteller. De instructiekaart voor het veilig gebruik van droogijs is aangepast door Harry Munsterman, adviseur gevaarlijk stoffen.

Schuurbrand Wijheseweg

TEKST: DENNIS WILMINK BEELD: MARCEL VAN SALTBOEMEL

Nieuwjaarsdag, 20.15 uur: Brand bijgebouw (loods/grote schuur) Wijheseweg Raalte. Op naar de kazerne en onderweg opschaling naar middelbrand. Er was dus echt wat aan de hand.

Aanrijdend kregen we nader bericht dat het een uitslaan-de brand betrof in een schuur met asbestplaten. Omdat er vanuit de meldkamer middelbrand was gemaakt, waren de tankautospuut van Wesepe, de tankwagen van Wijhe, de tankwagen van Deventer en de Officier van Dienst brandweer ook aanrijdend. Eenmaal aangekomen was er eigenlijk nog niet veel te zien en werden we opgevangen door de OvD die al ter plaatse was en hij kon aangeven welke schuur het betrof.

Na een snelle buitenverkenning gaf de bevelvoerder aan dat we direct een inzet gingen doen met O-bundels en werd de waterploeg aan de zijkant van de schuur ingezet. Doordat ons oog viel op de grote achterdeur van de schuur, heeft de nummer drie deze deur open gemaakt. Daardoor verplaat-sen we naar de achterzijde waardoor wij veel effectiever konden blussen en hierdoor relatief snel zicht kregen in de schuur en wat er binnen stond.

Na motorkapoverleg werd besloten dat Wesepe zou zorgen voor de blussing aan de buitenzijde en Raalte de binnenzijde zou afblussen. De aanvalsploeg deed de inzet aan de voor-zijde. Door het zicht dat ontstond, werd de beeldvorming snel duidelijk en konden de vuurhaarden effectief afgeblust worden. De schade was aanzienlijk aangezien er diverse

aanhangwagens en huisraad compleet vergaan zijn. Hoe de brand exact ontstaan is, blijft een raadsel.

Stalbrand Zalk

TEKST: ANNEMARIE HENZEN BEELD: DIK KUIPER

'26 december 2022, tijdstip 16.34 uur, brand gebouw agrarisch'. Op zich geen bij-zondere melding. Aanrijdend gaat alles zoals het moet gaan. De eerste en tweede tankautospuut maken goede afspraken. De opschaling gaat goed en er blijkt asbest bij de brand betrokken. Toch maakt het incident meer indruk dan vooraf werd gedacht.

Marc Mondria, Officier van Dienst brandweer: "Vanwege de asbest werden de adviseur gevaarlijke stoffen, een extra OvD en de ontsmetting geregeld. Aanrijdend kom ik erachter dat er ook koeien bij betrokken zijn die nog gered moet worden. Branduitbreiding en het redden vee worden onze prioriteit. Als de tweede bevelvoerder meerdere keren met spoed vraagt om een veearts en ik de emotie daarbij in zijn stem hoor, verandert er iets in mijn mindset. Dit wordt geen reguliere inzet." Kamper bevelvoerder Nico Doorneweert vult aan: "In de stal stonden zo'n 45 koeien (jongvee) en één stier. Een stuk of vijftien krijgen we eruit, maar ze waren allemaal ernstig verbrand. Wie het geluid weleens heeft gehoord van beesten in nood weet dat zoiets door merg en been gaat. De veearts was er zeer snel maar zag meteen dat ze uit hun lijden moesten worden verlost."

ASBEST

"Vanaf het begin was het duidelijk dat er asbest bij de brand betrokken. De eigenaar, Live-OP en de reactie van de platen op de hitte maakten het beeld compleet", vertelt Harry Munsterman, adviseur gevaarlijke stoffen. "Samen met de verkenningseenheid brachten we het verspreidings-gebied van de asbeststukjes in kaart. De asbeststukjes waren

alleen op het eigen terrein gevonden. Bij dit incident was het een goede keuze om een extra OvD en TS-bemensing verantwoordelijk te maken voor de uitvoering van de asbest procedure. Misschien niet de spectaculairste taak maar wel een belangrijke. Veilig en schoon werken is een verantwoor-delijkheid van ons allemaal om verdere asbestverspreiding of blootstelling te voorkomen."

NIET SNEL VERGETEN

De dagen erna bleek dat er best nog vragen waren maar dat het incident ook impact had op de groep. Het hele incident werd nog eens gezamenlijk doorgenomen. Nico: "Wat voor ons erg prettig was dat de veearts ook aanwezig was met een antwoord op alle vragen." Marc besluit: "We hebben een mooi vak, maar als je de onmacht, de emotie en het leed ziet bij de dieren, je collega's en de eigenaren besef je maar weer dat het ook emotioneel moeilijk kan zijn. Ik heb veel bewondering en respect voor de collega's die daar waren. Ik prijs me gelukkig dat we in een organisatie werken, waar we goed op elkaar letten, ook weken na het incident en dat emotie er mag zijn."

Out of office... Wenco Veltink

Adviseur vakbekwaamheid en vrijwillig bevelvoerder in Zwolle

Zoon Mart (14) begon op zijn vijfde bij de BMX-club en heeft inmiddels de nodige wedstrijden gereden en gewonnen. Zo raakte Wenco er ook steeds meer bij betrokken. Inmiddels zit hij in het hoofdbestuur van CRT Raalte (Cross Ren Toer). Daar is hij druk met het organiseren van landelijke wedstrijden in Raalte maar hij geeft ook clinics op scholen. Het doel is om topsport te promoten en breedtesport te stimuleren. Om dat voor elkaar te krijgen is de crossbaan aangepast en heeft Wenco een pitch gehouden voor burgemeester en wethouders. Alle inspanningen waren niet voor niets: na een succesvolle topcompetitiewedstrijd vorig jaar mochten ze eind maart het NK voor clubs organiseren. Iets om trots op te zijn.

